

Шестобуз Ольга Сергіївна

Кандидат педагогічних наук

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ГУРТКОВИХ ЗАНЯТЬ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ

Головною метою проведення гурткових занять з молодшими школярами є створення умов для творчого, інтелектуального, духовного та фізичного розвитку дітей у вільний від навчання час, підготовка до майбутнього життя, задоволення їхніх освітніх потреб. Гурткові заняття мають багато спільного з уроками в школі та є чимало відмінних особливостей, які зумовлені: різною кінцевою метою і змістом, неоднорідним складом, добровільністю вибору видів занять, варіантністю змісту діяльності, відсутністю стимулюючого поточного контролю.

Плануючи роботу гуртка його керівник враховує шкільні умови і можливості, в деякій мірі національні традиції в розробці й оформленні виробів. План гуртка повинен включати теоретичну і практичну роботу. На першому занятті керівник гуртка повинен ознайомити з ним вихованців. Це дасть змогу дітям вибрати те, що їх найбільше приваблює. План, складений при активній участі гуртківців, буде найбільш реальним, так він стане справою кожного з них. При обговоренні проекту плану з членами гуртка враховуються їх пропозиції та побажання. Це дає можливість гуртківцям самим організувати життя гуртка, відчувати відповідальність за нього [1].

На основі річного плану роботи гуртка керівник розробляє план окремих занять. У процесі підготовки до кожного заняття, він продумує зміст роботи гуртківців, обирає необхідні інструменти, матеріали, а в окремих літературу. Інколи в процесі роботи виникає необхідність змінити зміст того чи іншого заняття скоротити чи збільшити об'єм матеріалу з будь-якої теми, чи навіть увести нову тему, до якої у членів гуртка виник підвищений інтерес. При активній і цілеспрямованій роботі такі зміни в плані цілком можливі та доступні. Необхідно тільки фіксувати ці зміни, періодично аналізуючи й оцінюючи хід виконання планом навчально-виховної роботи, відповідно з внесеними змінами з попередньою роботою.

Заняття гуртка проводиться у просторому світлому приміщенні, що відповідає санітарно-гігієнічним нормам. Естетично оформлене навчальне приміщення, чистота і порядок у ньому, правильно організоване робоче місце має велике виховне значення. Усе це дисциплінує дитину, сприяє підвищенню культури їх праці і творчої активності. Навчальне обладнання кабінету включає комплект меблів, інструменти і пристосування, що необхідні для організації заняття, зберігання і показ наочних посібників [1].

Починаючи з першого заняття, керівник гуртка ставить перед собою мету виявляти індивідуальні особливості гуртківців, їх інтереси і нахили. Мотиви, що привели їх у гурток і спонукають їх займатися в ньому постійно. Для стимулювання в дітей позитивного відношення до занять в гуртку, керівником застосовуються різні методи і прийоми, зокрема: цікаві розповіді, бесіди, практичні заняття з виготовлення та застосування іграшок, виробів тощо, заключні заняття по темі, а також екскурсії на виставки декоративно-прикладного мистецтва, на виробництво, в художні навчальні заклади тощо. На заняттях завжди є можливість виділити дітей, які працюють і акуратно, бережливо відносяться до інструментів, економно витрачають матеріал, вміють оригінально оформити виріб, проявляють себе творчо і старанно [2].

Пояснення нового матеріалу гуртківцям під час занять відбувається різноманітними способами. Швидше всього інформація подається в ході вступної бесіди з актуалізацією та систематизацією попередньо набутих знань, демонструючи наочні посібники, моделі, пояснюючи і показуючи прийоми та способи виконання практичних дій чи застосування інструментів.

На кожному занятті керівник гуртка вибирає методи навчання, методичні прийоми з урахуванням знань і практичних навичок, які отримали учні на попередніх заняттях гуртка. А звідси – методика роботи гуртка на початку навчального року відрізняється від тієї, яку застосовують в кінці року. Постійно розвивається інтерес учнів до занять і педагог намагається вибрати таку форму їх проведення, при якій надається учням можливість самостійно, творчо підходити до створення виробу за зразком. Вони залучаються до пошуку нових форм, проявляють фантазію в оформленні сувенірів та ін.

Надаючи дітям якомога більше самостійності, вчитель спрямовує їх на творчу діяльність, а це сприяє розвитку в них творчих здібностей, художнього смаку, інтересів, формує вміння та навички учнів у трудовій діяльності. Особливий інтерес у гуртківців викликають екскурсії в музеї чи на виставки декоративно-прикладного мистецтва. Відвідуючи виставки декоративно-прикладного мистецтва, учні мають можливість ознайомитися з роботами майстрів, що виконані на основі кращих художніх традицій народного мистецтва, відвідуючи театри, концерти у дітей пробуджується інтерес до музики, відвідуючи картинні галереї діти зацікавлюються живописом.

Пояснення теоретичного матеріалу і практичних завдань супроводжується демонстрацією різного роду наочним матеріалом. Демонстрація послідовності виконання керівником гуртка конкретного завдання дає найбільш повне уявлення про процес роботи над виробом, про його зовнішній вигляд, форму, оформлення. Невід'ємною частиною цієї роботи є наявність технологічних карток щодо конкретного виробу, учитель заготовляє їх до кожного виробу згідно плану гуртка [2].

Таким чином, організовуючи гурткові заняття, бажано уникати надмірних навантажень на дитину, їх тривалість має відповідати віковій дітей, доцільно кваліфіковано проводити роз'яснювальну роботу з батьками щодо доцільності участі дітей у роботі гуртків.

Список використаних джерел

1. Долинина О. Гурткова робота / О. Долинина, О. Низковська // Дошкільне виховання. – 2004. – № 11. – С. 8-9.
2. Карпенчук С. Г. Теорія і методика виховання: Навч. посіб. / С.Г. Карпенчук. – К.: Вища шк., 2005. – 343 с.

Ковальова Євгенія Вікторівна

Коледж інженерії та управління Національного авіаційного університету

Кондрашева Олена Миколаївна

Коледж інженерії та управління Національного авіаційного університету

ЕКОНОМІЧНА ОСВІТА ЯК ЗАПОРУКА ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Сучасний динамічний розвиток нашої держави, соціально- економічні реформи зумовлюють нові пріоритети модернізації економічної освіти.

Соціально-економічні процеси, які відбуваються у світі сьогодні, вказують на суттєве зростання ролі економічної освіти в усіх сферах суспільного життя, в тому числі й в системі економічних знань. Без перебільшення можна сказати, що економічні знання є і будуть відігравати найважливішу роль у розвитку продуктивних сил. Саме за рахунок економічних знань формується сучасне суспільство, а також цілісна система ресурсозабезпечення суспільного виробництва.

Сьогодні кожен навчальний заклад має певний сформований у суспільстві образ, незалежно від того, працює він над його створенням чи ні. Позитивний імідж навчального закладу стимулює попит на освітні послуги, які він надає, сприяє його популярності серед цільових груп і підвищує конкурентоспроможність.

Сучасна система економічної освіти, що повною мірою відповідає вимогам часу, є одним з найголовніших чинників зростання якості людського капіталу, генератором нових ідей, запорукою динамічного розвитку економіки і суспільства в цілому.

У такому контексті економічна освіта являє собою систему освітніх закладів, організацій та підприємств, які здійснюють переважно освітню діяльність, спрямовану на задоволення потреб населення в освітніх послугах і підготовку кваліфікованих працівників.

Ефективність освітнього процесу в галузі економічних знань розвиває професіоналізм і трудовий потенціал фахівця, а також впливає на ступінь його соціалізації та адаптації у сучасних соціально-економічних умовах і підвищує креативність та творчий потенціал у різних сферах діяльності.

Професійна підготовка сучасних економістів передбачає розуміння ними закономірностей формування і розвитку відтворювальних процесів на макро- й мікрорівнях у взаємозв'язку з розвитком політичних, культурних та інших суспільних процесів. Один із ключових напрямів розвитку економічної освіти – підвищення якості навчання через впровадження в процес підготовки активних методів навчання (ділових, рольових ігор, семінарів-дискусій, економічних кейсів); розроблення сучасних технологій навчання із застосуванням комп'ютерної техніки і мереж; застосування практичного навчання.

Сучасний стан української системи економічної освіти засвідчує її високий потенціал до розвитку. Сучасні професійні економічні знання населення забезпечать подолання соціальних проблем (впершу чергу, безробіття).

Соціальні дослідження показують, що система економічної освіти є одним із базових соціальних інститутів, які формують еліту суспільства. Якість життя і освітній потенціал українського суспільства багато в чому визначається рівнем економічної освіти і культури населення, його світоглядною орієнтацією і духовним розвитком, можливістю систематично отримувати і використовувати необхідну інформацію. Ці чинники впливають на ступінь включення українського суспільства в національні і світові загальнолюдські процеси прогресивного розвитку.

Співвідношення процесу економічної освіти і кваліфікаційного росту працівників відповідно до сучасних потреб обумовлює необхідність інвестицій у розвиток системи знань наукового фонду суспільства, у фундаментальні й прикладні дослідження, кваліфікаційне зростання та покращення